

CALEA MĂNTĂVIRII

Săptămânal editat de Centrul de Studii Teologice-Istorice și de Prognoză Pastoral-Misionară al Facultății de Teologie Ortodoxă Arad.
Redactor fondator (1935): Preot Ilarion V. Felea. Apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Timotei, Arhiepiscopul Aradului

EDITORIAL

Semnificația misionară a sfintelor icoane

Pentru creștinul ortodox, familiarizat cât de puțin cu viața Bisericii și cu participarea la sfintele slujbe, nu este o noutate faptul, că strâns legate de slujbele Bisericii și îndeosebi de Sfânta Liturghie este prezența icoanelor. La început, ele apar celor mai puțin familiarizați cu prezența lor, ca fiind niște reprezentări ale unor realități religioase, ale unor persoane și evenimente, despre care relatează Sfânta Scriptură. Chiar dacă aceștia nu pot pătrunde la început în semnificația lor mai profundă, ei simt în preajma lor o anumită atmosferă specială, pe care nu o pot întâlni nicăieri altundeva, o anumită pace sufletească, un prilej de a intra în meditație, în interiorizare, reculegere și rugăciune. Aceasta este lumea icoanelor, care ne apropie de Dumnezeu, de Iisus Hristos, de Maica Domnului, de îngeri, de sfinți.

a. *Prefigurări ale icoanelor în Vechiul Testament.* Știm din lectura Sfintei Scripturi a Vechiului Testament, că aici nu se menționează nicăieri despre icoane. În Testamentul Vechi întâlnim doar simboale, imagini sau prototipuri sacre: mielul pascal, toiagul lui Aron, cortul sfânt, sicriul legii ș. a. Deși în Vechiul Testament sunt admise asemenea simboale sacre, totuși, Cartea sfântă interzice cu desăvârșire chipurile materiale ale divinității sau idolii (cf. Ieșire 20, 4; Deuteronom 5, 8-9). Având în vedere acest lucru, ne putem întreba: care este distincția esențială între aceste simboale sacre menționate și idolii? Purcând la o cât de sumară lectură a textului Scripturii, reținem faptul, că simbolul sacru este un semn material al prezenței lui Dumnezeu în el, un obiect în care Dumnezeu și-a arătat puterea Sa și continuă să și-o arate și pe mai departe. Acest lucru este posibil, deoarece Dumnezeu este prezent în mod general, în toate lucrurile Sale, în calitate de Creator al lor, dar, trebuie afirmat faptul, că în unele lucruri create de El, Acesta lucrează într-un mod deosebit de accentuat și de clar. Această precizare

necesară între lucrarea lui Dumnezeu, în general, asupra naturii create de El și prezența Lui, specială, în anumite lucruri create, alese de El, are o mare importanță teologică, căci, prin aceasta se evidențiază faptul, că Dumnezeu nu Se confundă cu creația Sa, ci că El este distinct de lumea pe care a creat-o și mai presus de ea. Închinătorii la idoli nu mai făceau această distincție necesară între Dumnezeu și creația Lui, sau între El și anumite lucruri create de El, pe care le divinizau, confundând pe Dumnezeu Creatorul cu lucrurile făcute de El.

Idolii nu sunt nimic altceva decât obiecte din natură sau lucruri confecționate de om, care înlocuiau pe Dumnezeu Cel viu cu ele. Poporul ales, pe temeiul Revelației supranaturale avea capacitatea de a distinge pe Dumnezeu, dincolo de lucrurile Sale și chiar dincolo de obiectele sacre, pe care le-a recomandat spre cinstire poporului Său. Numai astfel putem înțelege de ce Vechiul Testament a interzis idolul, dar, în același timp, a recomandat ca oamenii să vadă slava lui Dumnezeu în toate, și, mai ales, să o vadă în lucrurile alese de Dumnezeu, pentru a se arăta prin ele lucrarea și prezența Lui, obiecte folosite în cultul Vechiului Testament.

b. *Temeiurile teologice ale icoanei.* Cunoaștem din Vechiul Testament, că slava lui Dumnezeu s-a arătat nu numai în obiectele sfinte alese de El pentru a fi prezent în mijlocul poporului Său, ci slava Lui a strălucit și pe „fața lui Moise”, când acesta a urcat pe Muntele Sinai pentru a primi Tablele Legii. „S-a suit deci Moise și Iosua pe munte și un nor a acoperit muntele. Slava Domnului s-a pogorât pe muntele Sinai și l-a acoperit norul șase zile, iar în ziua a șaptea a strigat Domnul pe Moise din mijlocul norului. Chipul slavei Domnului de pe vârful muntelui era în ochii fiilor lui Israel, ca un foc mistuitor.

Continuare în pagina 2

Pr. Ioan TULCAN

PREDICA

Iertarea semenilor

Duminica a XI-a după Rusalii

„Zis-a Domnul pilda aceasta: Asemănatu-s-a împărăția cerurilor omului împărat care a voit să se socotească cu slugile sale. Și, începând să se socotească cu ele, i s-a adus un datornic cu zece mii de talanți. Dar neavând el cu ce să plătească, stăpânul său a poruncit să fie vândut el și femeia și copiii și pe toate câte le are, ca să se plătească. Deci, căzându-i în genunchi, sluga aceea i se închina, zicând: Doamne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot. Iar stăpânul slugii aceleia, milostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria. Dar, ieșind, sluga aceea a găsit pe unul dintre cei ce slujeau cu el și care-i datora o sută de dinari. Și punând mâna pe el, îl sugruma zicând: Plătește-mi ce ești dator. Deci, căzând cel ce era slugă ca și el, îl ruga zicând: Îngăduiește-mă și îți voi plăti. Iar el nu voia, ci, mergând, l-a aruncat în închisoare, până ce va plăti datoria. Iar celelalte slugi, văzând deci cele petrecute, s-au întristat foarte și, venind, au spus stăpânului toate cele întâmplate. Atunci, chemându-l stăpânul său îi zise: Slugă vicleană, toată datoria aceea ți-am iertat-o, fiindcă m-ai rugat. Nu se cădea, oare, ca și tu să ai milă de cel împreună slugă cu tine, precum și eu am avut milă de tine? Și mîniindu-se stăpânul lui, l-a dat pe mâna chinuitorilor, până ce-i va plăti toată datoria. Tot așa și Tatăl Meu cel ceresc vă va face vouă, dacă nu veți ierta - fiecare fratelui său - din inimile voastre.” (Matei 18, 23-35)

Evangelia Duminicii a XI-a după Rusalii ne arată marea bunătate a Lui Dumnezeu – Cel ce iartă oamenilor greșelile lor – dar în același timp și datoria noastră de a proceda întocmai, iertând și trecând cu vederea greșelile aproapelui.

Parabola iertării relatată de Sfântul Evangelist Matei ne prezintă un slujitor care îi datora stăpânului său o sumă colosală, imposibil de plătit, nici măcar prin valorificarea tuturor bunurilor umane (conform mentalității vremii) sau mobile aflate în proprietatea sa. De aceea datornicul cade în genunchi și, într-o încercare disperată de a câștiga puțin timp, îl roagă pe stăpânul său să mai amâne plata datoriei. Iar stăpânul, plin de iubire milostivă nu doar că amână „sine die” plata datoriei, ci i-o și anulează. Însă fostul datornic uită extrem de repede marea binefacere și, întâlnind un semen care avea o mică datorie față de el, se dovedește nemilos și de neclintit în decizia de a-l arunca în închisoare până la returnarea sumei. Auzind despre această revoltătoare nedreptate cauzată

de decizia celui căruia i se iertase foarte mult, stăpânul revine asupra hotărârii anterioare și înlocuiește bonomia cu justetea, pedepsind pe marele datornic care nu a fost dispus să manifeste câtuși de puțină înțelegere și compasiune față de semenul său.

Această pildă a datornicului nemilostiv are un profund înțeles duhovnicesc: Stăpânul care se socotește cu slugile sale este Dumnezeu Însuși, Cel Căruia noi toți Îi suntem datori, primind de la El, gratuit și necondiționat, darul vieții, sufletul nemuritor și chemarea la comuniune veșnică. Însă în momentul în care noi folosim în mod abuziv darurile pe care le-am primit, adică săvârșim în mod premeditat răul, ne îndatorăm lui Dumnezeu cu valoarea sufletului nostru, care este mai de preț decât lumea întreagă.

Din această Evanghelie înțelegem că Dumnezeu este în același timp milostiv și drept. În momentul în care ne pocăim și Îi cerem să ne ierte păcatele, El este

Continuare în pagina 2

Pr. Silviu Alin IOSIF

Din sumar

- ▶ Concert de muzică psaltică la Parohia Arad-Șega II
pagina 2, Pr. Radu Bocșa
- ▶ Praznicul Adormirii Maicii Domnului în Eparhia Aradului
pagina 3, Protos. Iustin Popovic
- ▶ Adormirea Maicii Domnului (15 august)
pagina 3, Ioan Claudiu Moca
- ▶ Știri
pagina 4

Iertarea semenilor

Urmare din pagina 1

milostiv, bun și iertător, însă în momentul în care desconsiderăm bunătatea Lui, profitând de ea și nearătând la rândul nostru bunătate, milă și iertare față de semenii noștri, atunci Dumnezeu ne arată dreptatea Sa – spre îndreptarea noastră și a acelora asemenea nouă. Astfel, Dumnezeu Cel milostiv și iertător îl responsabilizează pe omul cel nemilostiv și neiertător, amintindu-i cât de mult pierde spiritual din încăpățănarea de a nu imita iertarea divină. Toți suntem creați după chipul Lui Dumnezeu, dar la asemănarea cu El ajung doar cei care trăiesc în comuniune cu El și împlinesc voia Lui. Măsura asemănării noastre cu Dumnezeu este direct proporțională cu

sacrificiul pe care suntem dispuși să îl facem în diseminarea acelei iubiri milostive și sfinte pe care am primit-o la rândul nostru, care a fost revărsată mai înainte de către Părintele Cel ceresc în sufletul nostru. Iubirea milostivă a Lui Dumnezeu este întotdeauna jertfelnică și precede dreptatea Lui. În primul rând, din iubire milostivă, El iartă pe cei păcătoși, însă mai apoi ceartă pe cei care nu iau în considerare iubirea Sa iertătoare și nu arată semenilor aceeași disponibilitate.

Iertarea semenilor nu este întotdeauna un lucru ușor. Însă ea, conform Sfintei Scripturi nu este doar o poruncă ci și o condiție „sine qua non” pentru a ne împărtăși cu Trupul și Sângele Domnului Cel care s-a rugat chiar și

pentru cei care L-au răstignit, zicând: „Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac” (Luca 23,34). Apar însă uneori situații dificile în care iertarea sinceră se naște treptat și cu multă greutate în inima celor care au suferit foarte mult din cauza semenilor. Iar pentru a ierta „din toată inima”, e absolut necesară o schimbare interioară. Iertarea este o luptă interioară, o blocare în totalitate a dorinței egoiste de răzbunare, a tentației de a răspunde răului cu rău. Însă Evanghelia Lui Hristos ne reamintește că iertarea este nu doar un atribut divin, ci și un dar supranatural pe care cei care sunt angajați pe calea mântuirii îl primesc – dacă îl cer Judecătorului cel drept și Mântuitorului cel milostiv al lumii.

Evanghelia acestei duminici este o Evanghelia a milostivirii, dar și a dreptății, o Evanghelia a iertării, dar și a responsabilizării, pentru că Dumnezeu nu dorește să se interpună nimic în calea iubirii Sale, ci dorește ca aceasta să ajungă prin cei iertați de El la toată creația, ca toți oamenii să devină asemenea lui Dumnezeu Cel Milostiv și Iertător.

Dacă vom reuși să facem ca iubirea milostivă și iertătoare să devină lumina vieții noastre, atunci se vor schimba în bine și relațiile interumane, se va înlocui răutatea cu bunătatea și se va schimba „iadul” vieții păcătoase în „bucurie a raiului” ca viață trăită în iubirea și sfințenia Lui Dumnezeu. Amin.

Semnificația misionară a sfintelor icoane

Urmare din pagina 1

Și s-a suit Moise pe munte și a intrat în mijlocul norului; și a stat Moise pe munte patruzeci de zile și patruzeci de nopți” (Ieșire 24, 15-18). Moise n-a putut vedea „fața” lui Dumnezeu, ci numai slava Lui. Dar, Dumnezeu i-a învrednicit pe oameni să vadă nu numai slava Sa, ci și „Fața Sa”, prin faptul că a luat chipul omenesc, prin Întrupare. Fața umană, în general, are o importanță colosală în comunicarea omului cu cei din jurul lui. Fața umană reprezintă mărturia faptului, că omul este făcut pentru a intra în relație cu cei din jurul lui, și, numai astfel, el se realizează ca persoană, întrucât intră în comuniune cu alte persoane. Fața umană arată că omul nu este numai pentru sine și nu este destinat a trăi în izolare, ci el este pentru alții și pentru a se împlini în comuniune. Aceasta, pentru că omul este „chipul” slavei lui Dumnezeu, Cel aflat în comuniune veșnică cu Tatăl și cu Duhul. Aici putem vedea ce importanță are fața lui Hristos, pe care a asumat-o prin Întrupare. „Această față a Lui este ea însăși plenitudinea ineputabilă și vie a cuvintelor Lui. Ele sunt raze ce pornesc din viața adâncă, infinită, exprimată prin fața Lui, din iubirea Lui, pe care o exprimă fața mai plenar decât cuvintele, întrucât ea este expresia subsistentă, ipostatică a iubirii Lui, care vrea să se comunice.

De aceea, El vrea ca fața Lui pe care a asumat-o să continue a fi cu noi prin icoană și după înălțarea Lui la cer, vrea ca fața Lui însăși să ne vorbească despre El; sau prin icoană vorbește El însuși mai plenar, mai viu decât prin cuvintele dezlegate de El.” (Pr. prof. D. Stăniloae, *Spiritualitate și comuniune în Liturgia ortodoxă*, Craiova 1986, p. 60).

c. *Legătura dintre Persoana lui Hristos și chipul Său din icoană.* O precizare deosebit de importantă cu privire la legătura dintre Persoana vie, adevărată a lui Hristos și icoana Lui ne-o oferă sinodul al VII-lea ecumenic de la Niceea din anul 787, când zice: „Închinarea acordată icoanei „trece” sau „urcă” la persoana reprezentată în icoană.” Căci există „o legătură ontologică între o reprezentare și realitatea reprezentată, asemănarea aceleia ce există între ceea ce se spune sau s-a spus prin cuvânt și între conținutul sau chiar persoana celui ce rostește sau a rostit cuvântul, ba mai mult, între acela și între cel ce aude sau a auzit cuvântul. Dacă prin cuvântul lui Hristos sau despre Hristos, rostit acum două mii de ani, dar, repetat acum din nou la urechile mele se stabilește o legătură între mine și Hristos, cum nu s-ar stabili o legătură între mine și Hristos și prin icoana Lui, care este un cuvânt plasticizat ce cuprinde întreaga Lui Persoană?” (*Ibidem*, p. 62). Această legătură dintre Persoana lui Hristos și icoana Lui poate fi înțeleasă și dacă ne gândim la legătura existentă între persoana și cuvântul pe care aceasta îl rostește. Cuvântul până nu este rostit nu poate fi sesizat ca fiind deosebit de persoana care îl rostește. După ce este rostit se poate sesiza faptul, că el este deosebit de persoana care l-a rostit. Cu toate acestea, el nu poate fi explicat și înțeles până la capăt, fără persoana care l-a rostit.

Cinstirea sfintelor icoane are o importanță deosebită pentru credincioși, căci ele înviorează credința, înflăcărează simțirea și îndeamnă la urmarea pilei celor care sunt reprezentați în icoane.

Concert de muzică psaltică la Parohia Arad-Șega II

Viața duhovnicească a credincioșilor Parohiei Ortodoxe Române Arad-Șega II, Proto-popiatul Arad, în Postului Adormirii Maicii Domnului, a dus, prin grija părinților slujitori, un program liturgic care a implicat slujirea zilnică a Sfintei Liturghii, de dimineață, precum și a Paraclisului Maicii Domnului, seara, cu spovedanii și cuvinte de învățătură.

Ca o încununare a acestei lucrări de zidire sufletească, începând cu acest an a fost demarat un nou proiect, fiind organizat un concert de muzică psaltică dedicat Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu, pus sub genericul: *MAICA DOMNULUI - MAICA VIEȚII*. Scopul vizat prin acest nou program vizează, pe de o parte întărirea credinței celei drepte, cât și familiarizarea credincioșilor cu diversele forme muzicale ale imnografiei bisericești prezente în diversele arii culturale.

Această manifestare spirituală a avut loc în biserica parohiei în ziua de 13 august 2017, începând cu ora 18. Concertul

a fost susținut de către Grupul psaltic *Sf. Ioan Damaschin* din Arad, la inițiativa și în prezentarea pr. lect. dr. Filip Albu, de la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Arad și preot slujitor la parohia amintită.

Menționăm aici faptul că Grupul psaltic, *Sf. Ioan Damaschin* din Arad, a fost înființat în anul 2008, având în componență teologi și tineri iubitori de muzică. Corul interpretează muzică bisericească de tradiție bizantină, colinde și cântece patriotice. A desfășurat activități misionare în Mitropolia Banatului, în eparhiile învecinate, precum și în diaspora: în Dortmund, Praga și Viena. A susținut mai multe concerte în Arad, Timișoara și Hunedoara. În anul 2014 corul a participat la concursul National „Lăudați pe Domnul”, organizat de Patriarhia Romana, unde a obținut premiul al doilea. Coordonatorul și dirijorul grupului este protopsaltul Daniel Alb, de la Paraclisul Facultății de Teologie Ortodoxă din Arad.

Din repertoriu prezentat în

fața credincioșilor au făcut parte următoarele piese: *Apărătoare Doamna*, glas 8, de Emanuil Zmeu; stihirile la Vecernia Adormirii Maicii Domnului, glas 1, Podobie: *O, Preaslăvită minune*, de Dimitrie Suceveanu; fragment din *Paraclisul Maicii Domnului*, glas 8 trifonic, de Pr. Cristian Todoreanu; *Slavă... Și acum... Bucură-te lauda a toată lumea* (Stihira ce se cântă la slujba Paraclisului, urmată de megalinariile Maicii Domnului, din cadrul aceleiași slujbe, glas 8; fragment din *Prohodul Maicii Domnului*, glas 5 și glas 3; *Axionul Praznicului Adormirii Maicii Domnului* glas 1, de Macarie Ieromoahul; Cântarea a IX a din *Canonul Sf. Martiri Brâncoveni*, glas 1, de Diac. Cornel Coman; Balada Sfinților Brâncoveni; *Troparul Adormirii Maicii Domnului*, glas 1, de Dimitrie Suceveanu. Alături de aceștia, pruncul Andrei Șerb a rostit o poezie-rugăciune dedicată Maicii Domnului.

Pr. Radu BOCȘA

Praznicul Adormirii Maicii Domnului în Eparhia Aradului

Încă din ajunul praznicului, mii de credincioși din tot cuprinsul Banatului și a Câmpiei arădene, și-au îndreptat pașii spre străvechea Mănăstire Hodoș-Bodrog, pentru a se ruga la icoana Făcătoare de minuni a Maicii Domnului cu Pruncul, continuând o tradiție sacră a înaintașilor lor. Aici, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, potrivit obiceiului îndătinat, a fost întâmpinat de obștea monahală, în frunte cu Preacuviosul Protos. Grigorie Timiș, starețul mănăstirii și de sutele de pelerini. La paraclisul de vară, înconjurat de soborul de slujitori, Chiriarhul a oficiat slujba de Priveghere.

Din sobor au făcut parte protos. Grigorie Timiș, starețul Sfintei Mănăstiri, arhim. Nestor Iovan, Protos. Dr. Iustin Popovici, consilier cultural, pr. Gabriel Mariș, consilier social la Centrul eparhial, pr. Flaviu Petcuț, protopop al Aradului, pr. Adrian Zaha, protopop al Inelui, pr.conf. dr. Lucian Farcașiu din partea Facultății de Teologie Ortodoxă „Ilarion V. Felea” din Arad, arhid. Tiberiu Ardelean și alți slujitori din vecinătate.

În cadrul cuvântului de învățătură cu titlul „Maica Domnului și Calea Sfintei

Cruci” Chiriarhul a vorbit pelerinilor despre viața jertfelnică a Sfintei Fecioare în ascultarea față de Mântuitorul Hristos, motivând, totodată, liturgic și doctrinar practica străveche a Drumului Crucii, care se săvârșește în ajunul praznicului Adormirii Maicii Domnului la Mănăstirea Hodoș-Bodrog.

Procesiunea „Drumul Crucii”

După aceasta, miile de credincioși au pornit la Procesiunea „Drumul Crucii”, care se face de aproape un secol, din evlavia credincioșilor care veneau la Sfânta Mănăstire în aceste zile de hram și care doreau să-și intensifice osteneala și jertfa lor închinată Maicii Domnului, an de an. Pe „Drumul Crucii” au rostit bogate cuvinte de învățătură și zidire sufletească părintele Flaviu Petcuț, protopop al Aradului, părintele Adrian Zaha, protopop al Inelui și părintele Iustin Popovici, consilier cultural la Centrul Eparhial, viețitor în această sfântă mănăstire. Slujbele sfinte s-au desfășurat pe tot parcursul nopții, săvârșindu-se slujba Prohodului Maicii Domnului, Taina Sfântului Maslu, Sfințirea Apei, Sfânta Liturghie, acatiste și alte rugăciuni închinată Maicii Domnului.

Slujbă de Priveghere la Mănăstirea Arad-Gai

După aceasta, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a participat la slujba de Priveghere la Mănăstirea Arad-Gai, unde a vorbit credincioșilor prezenți despre „Prohodul Maicii Domnului” ca alcătuire imnografică după modelul celui al Mântuitorului, evidențiind aspectele principale ale Mariologiei ortodoxe.

Prohodul Maicii Domnului la Catedrala arhiepiscopală din Arad

În noapte, Înaltpreasfinția Sa a săvârșit slujba Prohodului Maicii Domnului la Catedrala arhiepiscopală din Arad. Cu acest prilej, Arhiepiscopul Aradului a rostit cuvântul de învățătură cu titlul „Pilda Bisericii Ortodoxe de preacinstire a Maicii Domnului”, adică importanța rânduiei slujbelor în evlavia credincioșilor.

Sfânta Liturghie arhierescă la Mănăstirea Hodoș-Bodrog

În ziua praznicului, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Timotei a oficiat Sfânta Liturghie Arhierescă la Mănăstirea Hodoș-Bodrog înconjurat de un ales sobor ieromonahi și preoți de la parohiile învecinate.

Cuvântul de învățătură al Chiriarhului la acest mare praznic a fost pus sub titlul „Împărăteasa cerului”, dând tâlcul numelui și numirilor Maicii Domnului,

ca aceia prin care s-a întrupat spre mântuirea lumii Împăratul cerurilor.

În cadrul Sfintei slujbe, numeroși credincioși, tineri și vârstnici s-au spovedit și împărtășit cu Trupul și Sângele lui Hristos.

Părintele stareț protos. Grigorie Timiș a mulțumit chiriarhului pentru toată purtarea de grijă care o arată față de obștea sfintei mănăstiri și pentru faptul că în fiecare an poposește în mijlocul obștii și a pelerinilor veniți în număr atât de mare la acest praznic, precum și tuturor preoților și pelerinilor care au venit în număr mare la hramul sfintei mănăstiri.

După Sfânta Liturghie toți credincioșii au participat la o agapă oferită în trapeza mănăstirii.

Binecuvântare de lucrări și Cerc misionar în Parohia Firiteaz

În după masa zilei de praznic a Adormirii Maicii Domnului, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a poposit în Parohia Firiteaz, Protopopiatul Arad, dând răspuns invitației părintelui paroh Vlad – Sergiu Sandu și continuând o tradiție de ani de zile.

Astfel, în aceste zile de sărbătoare, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a efectuat un adevărat itinerar chiriarhal, arătând legătura strânsă care există între mănăstire, catedrală și parohie.

Protos. IUSTIN POPOVIC

Adormirea Maicii Domnului (15 august)

Între sfinți, Maica Domnului ocupă locul cel mai de cinste, fiind mai presus de toate puterile îngerești și atingând cea mai înaltă treaptă a desăvârșirii omenești.

Astăzi, maica curată și cinstită a Celui Prea Înalt este chemată în împărăția cerurilor. Toate puterile cerești, primesc azi în strălucirea nesfârșită pe aceea care a fost cea mai sfințită, cea mai curată, cea mai bună dar și cea mai chinuită mamă, fiindcă Fiul Său prea iubit și Dumnezeu nostru, în fața ei sfârșită de durere a fost batjocorit și răstignit.

Odată cu condamnarea la răstignire, durerile o mistuie pe Sfânta Fecioară, Ea își vede Fiul supus condamnării la o viață fragedă de numai 33 de ani. Plânge, varsă când aude batjocura Celui ce era sânge din sângele Ei, se înspăimântă când vede cuiele în picioarele celui care a venit să sfințească pământul plin de ticăloșie, leșinând când mâinile Mântuitorului sunt străpunse de cuie, mâini care au uns ochii orbilor și au văzut, au ridicat pe mulți din patul suferinței și pe morți i-a înviat. Ce batjocoră mai putea avea loc decât aceea ca o mamă să-și vadă propriul Fiu pedepsit ca un ucigaș prin, răstignire deși era nevinovat, iar pe cap să-i fie pusă o coroană de spini când El a venit să salveze lumea. Ce era în sufletul Sfintei Fecioare când cei săturați în pustie, la instigația celor răi, acum strigau ca niște îndrăciți: „Răstignește-L, Răstignește-L” (Matei 18, 22, 23, Ioan 19, 15).

Măritul Său Fiu și Mântuitorul nostru a zis în învățătura Sa: „Feriți-vă de cei ce plâng, că aceia se vor mângâia” (Matei 5, 4). Acum aceste

cuvinte sau adevărat că Ea, Mărita Nascătoare de Dumnezeu, care pe pământ a plâns, astăzi este mângâiată și se duce lângă Fiul Său: „fericindu-o toate neamurile”. De mai bine de 20 de veacuri de când aceste cuvinte au fost rostite într-unul din cele mai mici orașe din Iudeea, o fecioara săracă, necunoscută, locuind într-o căsuță modestă în pământul Hebronului, credea cu statornicie că nu numai se va vorbi de ea în viitor, dar că toate neamurile o vor feri. Timpul a trecut și noi putem să vedem că faptele sunt încă vii, că istoria este înaintea ochilor tuturor; și noi vedem că sa împlinit această proorocie extraordinară.

După Învierea, Înălțarea Mântuitorului la Cer și după Pogorârea Sfântului Duh, Sfânta Fecioară a mai trăit aproape 21 de ani pe pământ, fiind îngrijită de cel mai iubit ucenic al Domnului, căruia îi fusese încredințată pe Golgota, a cărui locuință era pe muntele Sion și a murit în etate de 70 de ani, fiind îngropată la poalele muntelui Măslinilor, departe de ochii curioși ai oamenilor, în grădina Ghețimani, un loc retras, unde obișnuia ea și Fiul ei, să meargă la rugăciune, lucru afirmat de o veche tradiție sprijinită de mărturiile lui Evodiu, ucenicul Sfântului Petru și de Andrei Criteanul.

Din cauza vieții zbuciumate și a durerilor nenumărate, își înțelege sfârșitul. Același înger Gavriil, care îi adusese vestea nașterii Mântuitorului anunță și sfârșitul ei pământesc pentru a-și primi plata pe măsura faptelor ei și a vieții cu adevărat cerești.

În timpul procesiunii de înmormântare, auzindu-se plânsete, neliniște, bocete și fel și fel

de zvonuri, autoritățile de la templu, cu știrea romanilor, trimit o ceată de slujbași înarmați cu ciomege și săbii să împrăștie procesiunea. Când s-au apropiat de sicriu, prin multime, minune s-a iscat o furtună de praf, mulți au orbit și de groază au căzut la pământ cerând îndurare, Maica Domnului ascultându-le rugăciunea le-a redat vederea. Arhieriei de atunci trimite o ceată în fruntea căreia era un necunoscut tâlhar și bătaș care reușește să se apropie de sicriu și să pună mâna pe el, însă o putere nevăzută ia tăiat mâinile de la coate.

În tipete înspăimântătoare de groază și durere slujbașul se tăvălește pe jos cerând îndurare și promițând pocăință. Auzind căința, mila cerească ia redat mâinile. La trei zile după înmormântare la cererea apostolului Toma care se întorse dintr-o lungă călătorie și care dorea să privească pentru ultima oară rămășițele Maicii Mântuitorului s-a deschis mormântul și nu n-au aflat decât florile care acopereau giulgiul; trupul fecioare al Maicii, fără să fi suferit cea mai mică alterare, fusese luat de pe pământ și dus la cer de către îngeri. Trupul Maicii Domnului n-a fost prefăcut în țărână, ci îndată s-a unit sufletul său pentru a fi înălțat la Cer.

Această sărbătoare a Adormirii Maicii Domnului a fost și este celebrată de toată lumea creștină cu multă pietate până în zilele noastre. Acum s-au adevărat cu adevărat cuvintele: „de acum mă vor feriți toate neamurile”, căci de pretutindeni toată lumea se adună spre a feriți pe fecioara care s-a încredințat a fi mama Mântuitorului lumii.

Sfânta Fecioară prin credința ei a mântuit

neamul omenesc de păcatul Evei, Eva a crezut în cuvântul șarpelui, Maria a crezut în cuvintele îngerului Gavriil. Cuvântul demonului, căruia Eva ia dat crezare a făcut-o să nască în dureri copii, Cuvântul Domnului în care a crezut Maria, a făcut-o să nască pe Omul – Dumnezeu care a mântuit pe toți oamenii. Această sublimă credință n-a fost tulburată în Sfânta Fecioară prin nimic nici chiar prin omorârea lui Iisus Hristos pe cruce.

Ceea ce o înalță mai mult pe Sfânta Fecioară este smerenia ei, deși este Maica lui Hristos, ea n-a încetat nici un moment de a se socoti ca „roaba Lui”.

Sfânta Fecioară strălucește între fecioarele lui Israel ca un soare, ea ține sceptrul tuturor virtuților, ea este icoana cea mai curată a sfințeniei dumnezeiești. Ea, zice sfântul Ioan Apostolul, are ca veșmânt soarele, luna sub picioarele ei, și poartă pe cap o cunună 12 stele. Astăzi Maria este în Cer întru slavă, dar bunătatea ei nu ne-a părăsit. Dragostea ei priveghează asupra noastră și ne trimite iertare, ea usucă lacrimile noastre, ne încălzește inima umplând-o de mângâiere, ea ne ferește de cursele vrăjmașului, ea se pogorâ la cel sărac îndulcindu-i suferințele, ea înveștește pe bătrânul dezamăgit arătându-i fericirea cea veșnică.

Cinstind pe Maica Domnului, cinstim pe Stăpânul ei, care este Dumnezeu nostru al tuturor. Cine nu cinstește pe Maica Domnului, acela se îndepărtează și de la Dumnezeu.

Ioan Claudiu MOCA

ȘTIRI

PS Părinte Emilian Crișanul a slujit la hramul Mănăstirii Nicula, jud. Cluj

Mănăstirea Nicula din județul Cluj își sărbătorește anul în 15 august hramul închinat Adormirii Maicii Domnului. În acest an au participat la slujbele religioase zeci de mii de pelerini din țară și străinătate care au adus cinstire Preasfintei Născătoare de Dumnezeu. Sărbătoarea a culminat cu oficierea Sfintei Liturghii, în 15 august 2017, de patru ierarhi.

Dimineață, de la ora 5:00, a fost săvârșită Sfânta Liturghie în biserică. De la ora 8:00 a fost citit Acatistul Adormirii Maicii Domnului, iar începând cu ora 9:00 Sfânta Liturghie pe scena amenajată în incinta Mănăstirii Nicula.

Slujba a fost oficiată de IPS Andrei, Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului, alături de IPS Iosif, Mitropolitul Europei Occidentale și Meridionale, IPS Luca, Mitropolit de Zaporozhye și Melitopol (Ucraina), și PS Emilian Crișanul, Episcop vicar al Arhiepiscopiei Aradului.

Răspunsurile la strană au fost date de Corul Psalmodia Transylvanica, dirijat de pr. prof. univ. dr. Vasile Stanciu, decanul Facultății de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca, informează radiorenasterea.ro.

În cuvântul adresat pelerinilor, Mitropolitul Andrei a vorbit despre Maica Domnului, dar și despre problemele cu care se confruntă astăzi Biserica. Ierarhul s-a arătat preocupat de amenințările la adresa păcii și stabilității din lume și și-a exprimat îngrijorarea cu privire la numărul mare al celor care au părăsit țara pentru a-și căuta un loc de muncă, amintind de grija constantă a Bisericii pentru educarea și creșterea copiilor și a tinerilor.

La finalul Sfintei Liturghii, IPS Luca le-a cerut preoților, dar și credincioșilor din România să se roage pentru frații lor de credință din Ucraina care suferă prigoane mari.

În cuvântul său, IPS Iosif a vorbit despre iubirea semenilor, îndemnându-i pe creștini să se gândească la celălalt mai mult decât la ei înșiși.

La final, PS Emilian Crișanul i-a îndemnat pe credincioși să își iubească aproapele pentru a nu-și pierde sufletul.

Slujire arhierescă în Parohia Almaș

Duminică, 13 august 2017, în apropierea praznicului Adormirii Maicii Domnului, Înaltpreasfințitul Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului, a fost prezent în mijlocul credincioșilor din Parohia Almaș, Protopopiatul Sebiș. Chiriarhul arădean a fost întâmpinat de către Preonoratul Părinte Alexandru Botea, Protopopul Sebișului, de preotul paroh Marian Oarcea, de ceilalți preoți și de un număr mare de credincioși. Cu acest prilej, Înaltpreasfinția Sa a săvârșit Sfânta Liturghie arhierescă în biserică parohială cu hramul „Bunavestire”.

Cuvântul de învățătură al Înaltpreasfinției Sale a fost despre „Ajutorul divin în încercările vieții” (oglindit în pericopele duminicii: I Cor. 4; Matei 17), care constituie și îndemnul la întrajutorarea dintre creștini pe temeiul unității credinței și împrejurărilor istorice comune. O mărturie în acest sens și totodată sprijin permanent este aducerea în această biserică parohială, prin donația unor credincioși, a icoanei Maicii Domnului supranumită Pantanassa, ce se tâlcuiește „Izbăvitoare de cancer”, pictată după modelul original de la Mănăstirea Vatoped din Muntele Athos. Ea amintește, mai ales în acest an omagial dedicat cinstirii icoanelor, și de legăturile dintre Biserica Ortodoxă Română și Sfântul Munte Athos de-a lungul vremii, ca o garanție a păstrării întocmai a rânduielilor noastre, ferindu-ne de abateri de la tradiția sănătoasă, pe care se cuvine a le urma în continuare, a amintit Înaltpreasfinția Sa.

Având în vedere că Sfântul Sinod a proclamat anul acesta ca „An omagial al sfintelor icoane, al iconarilor și al pictorilor bisericești”, pentru a marca acest an, credincioșii din această parohie îndemnați de preotul lor s-au gândit că ar fi bine să achiziționeze din Sfântul Munte Athos o icoană a Maicii Domnului pe care s-o păstreze la loc de cinste în biserică parohială. Înaltpreasfințitul Părinte Timotei a dat curs invitației preotului paroh de a participa la primirea acestei icoane și de a o așeza cu multă evlavie în sfânta biserică la loc de închinare. Icoana aceasta este copie după icoana făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu, icoană pe lemn, portabilă, zugrăvită în secolul al XVII-lea, și a fost adusă de la Nea Skiti de către obștea lui Gheronda Iosif Vatopedinul la Mănăstirea Vatoped.

Icoana Maicii Domnului, „Pantanassa” a fost donată și adusă din Sfântul Munte al Athosului de domnul Mihai Precup, un tânăr fiu al satului Almaș. Domnul Mihai Precup a declarat că a donat icoana în gest de recunoștință față de setul de valori pe care l-a primit de la comunitatea din Almaș.

La acest eveniment de suflet al parohiei a participat și părintele Protos. dr. Agapie Corbu, starețul Schitu-

lui „Bunavestire” din această localitate, oficialitățile locale și mulțime de credincioși veniți din întreaga vecinătate.

PS Părinte Emilian a slujit în Parohia arădeană Subcetate, închinată Sfinților Martiri Brâncoveni

În Duminica a X-a după Rusalii, Preasfințitul Părinte Emilian Crișanul, Episcop – vicar al Arhiepiscopiei Aradului, a săvârșit Sfânta Liturghie în biserică cu hramurile „Sfinții Martiri Brâncoveni” și „Sfântul Ierarh Nectarie de Eghina” a Parohiei Arad-Subcetate, anticipând astfel sărbătoarea hramului acestei biserici. Din sobor au făcut parte PC. Preot paroh Radomir Stoica, preot Petru Ursulescu, diac. Călin Teuca și diac. Mircea Proteasa. În cadrul Sfintei Liturghii Preasfinția Sa a ținut un cuvânt cu privire la învățăturile creștine ce se desprind din Evanghelia Duminicii a 10-a după Rusalii, în care este relatată minunea „Vindecării lunaticului” săvârșită de Mântuitorul Iisus Hristos (Matei 17, 14-23). Astfel, a subliniat importanța credinței adevărate în Dumnezeu, încrederea dintre oameni, rolul rugăciunii în viața fiecărui creștin și a postului după pilda vieții pământești a Fiului lui Dumnezeu. Preasfințitul Părinte a arătat că este necesară o credință puternică, nu superficială și sentimentală, o rugăciune stăruitoare și nu în grabă, precum și o postire jertfelnică și nu pentru imagine lumească.

La momentul potrivit din timpul Sfintei Liturghii au primit Sfânta Împărtășanie mulți dreptmăritori creștini, copii și maturi. Participarea la Sfânta Liturghie a credincioșilor a fost numeroasă, între ei aflându-se și Excelenta Sa, Domnul Marius Lazurca Ambasadorul României în Ungaria.

PC. Preot Stoica Radomir a rostit un cuvânt de mulțumire cu prilejul slujirii arhieresti din parohie.

Preasfințitul Emilian Crișanul a transmis celor prezenți binecuvântarea și dragostea Înaltpreasfințitului Părinte Timotei, Arhiepiscopul Aradului.

Parohia ortodoxă română Sfinții Martiri Brâncoveni din cartierul arădean Subcetate s-a înființat în anul 2004, părintele Radomir Stoica, la vremea aceea duhovnicul Seminarului Teologic Ortodox din Arad, fiind numit preot paroh. În primii ani s-a slujit Sfânta Liturghie și celelalte slujbe într-un paraclis improvizat, iar în primăvara anului 2010, prin osteneala enoriașilor și a altor credincioși, s-a început construirea noului lăcaș de cult, o biserică de lemn, finalizată în același an și sfințită de hram, de către ÎPS Timotei. În perspectivă parohia preconizează construirea unui nou lăcaș de cult, mai încăpător, în apropierea actualei biserici, existând deja un proiect în curs de finalizare.

(Știrile au fost preluate de pe site-ul episcopiaaradului.ro)

COMITETUL DE REDACȚIE

Președinte de onoare: ÎPS. Dr. TIMOTEI SEVICIU, Arhiepiscop al Aradului
 Redactori coordonatori: Pr. IOAN TULCAN, Pr. CRISTINEL IOJA
 Secretari de redacție: Pr. ADRIAN MURG, Pr. CAIUS CUȚARU
 Administrație: Pr. FILIP ALBU, Pr. LUCIAN FARCAȘIU

Articolele și corespondența se trimit pe adresa redacției:

Str. Academia Teologică, nr. 9, Arad
 Tel/Fax: 0257-285.855, calea.mantuirii@yahoo.com
 Tipărit la Poudique srl Arad.
 ISSN: 1582-1951; Preț: 1 leu
 Costul unui abonament este de 50 lei anual.